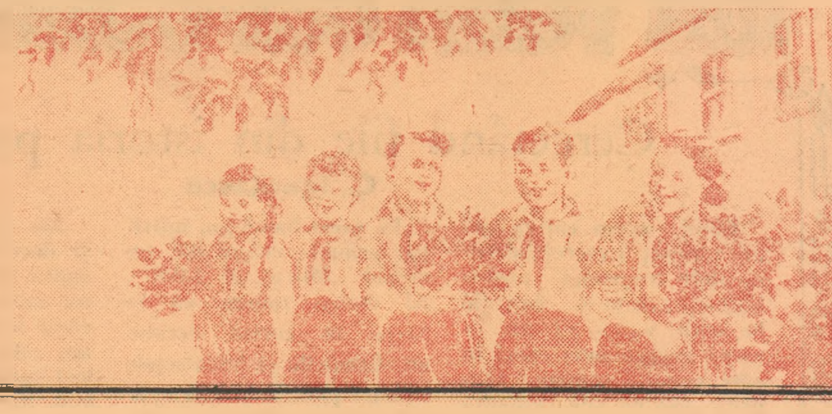
Proletari din toate țările uniți vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 44 (296) ⋆ Miercuri 16 Iunie 1954 ⋆ 4 pag., 15 bani



In școli continuă examenele

Ultimele pregătiri

— Cât de mult aștept ziua când va trebui să intru la examen, spuse Marin Ilie din clasa a VI-a colegilor săi.

— Și eu sunt nerăbdătoare, îi răspunse Combiș Sevastița. Dar până atunci mai sunt două zile. Vom avea timp să vizităm uzina electrică dela S.M.T. și să vedem filmul „Pătratele verzi".

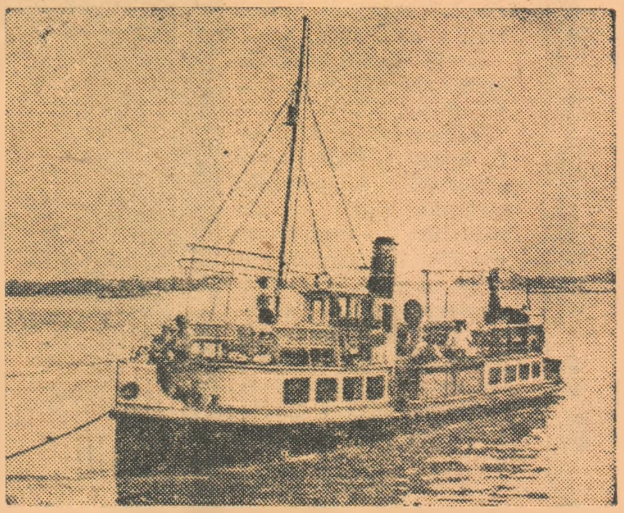
Propunerea Sevastiței a fost primită cu bucurie de colegii ei. Inainte de a ajunge la uzină elevii s'au oprit la biblioteca Căminului Cultural unde și-au predat cărțile pe care le-au citit în pregătirea pentru examene, iar de acolo au pornit mai departe. Iată-i la S.M.T. Aici ei au vizitat uzina electrică, care alimentează satul cu curent electric, au mai văzut încă o dată cum se transformă energia termică în energie mecanică, macarale, scripeți, pârghii și alte lucruri despre care ei au învățat la școală.

Au fost și la filmul „Pătratele verzi". Ei au văzut cum se seamănă in pătrat, cum se dau îngrășămintele la plante, și în ce cantitate. Acest film le-a amintit de lotul lor școlar pe care au semănat și ei cartofi în pătrat și porumb.

A doua zi au făcut repetiție la Botanică și au răspuns fără nicio greșală. Vorbele lor erau clare și precise. Așa vor răspunde desigur și la examen. Și nu e de mirare căci în timpul anului elevii din clasa a VI-a dela Școala de 7 ani din comuna Zănoaga, raionul Caracal, au învățat bine fiecare lecție. Iar în ultimele zile de pregătire ei și-au împrospătat și îmbogățit cunoștințele, prin vizite la uzină și S.M.T., la întovărășirea din satul lor precum și prin vizionări de filme.

Gh. NEGREA

VINE VACANȚA



In jurul marelui vapor meșterii ciocănesc, bocănesc toată ziua. Se zoresc căci în curând vor sosi pionierii care vor pleca cu acest vapor în excursie pe Dunăre.

Vasile a venit la examen cu carnetul roșu

In aceste zile de examene Vasile și alți câțiva pionieri din clasa a VII-a au avut o mare bucurie. Au fost primiți în rândurile Uniunii Tineretului Muncitor.

Vasile era fericit că nu s'au terminat încă examenele. Voia neapărat să arate tovarășilor profesori cum știe un utemist să răspundă la examen.

...Și primul examen care a urmat a fost cel de Geografie. Vasile a venit de data asta la școală fără cravată, în schimb purta la piept carnetul roșu de utemist. Inaintea lui au răspuns la examen Valer Uram și sora lui Maria, Andrei Roja și Paulina Bumb. Și ei au fost primiți în U.T.M. odată cu el. S'a bucurat mult că au răspuns sigur și clar la întrebări. Când a auzit dela tovarășa profesoară că toți au primit nota cinci nu s'a mirat de loc. Se emoționă însă puțin atunci când își auzi numele lui.

După seninătatea care i se citea pe față se putea vedea că Vasile stăpânește bine subiectele pe care le-a primit.

Unul dintre ele se referea la transformarea satului lor în anii regimului de democrație populară. Vasile stătea în bancă aplecat deasupra unei foi albe de hârtie. Prin fața ochilor i se perindă parcă acele zile din anul trecut în care împreună cu pionierii din școală a ajutat muncitorilor la săpatul gropilor și la întinderea firelor electrice. Apoi alte zile tot din acelaș an, în care au scăpat peste 200 m. de șanț pentru conductele de gaz metan. De câte întâmplări de atunci nu își aduce el aminte. Pe unele dintre ele și le-a notat pe hârtiuța din fața lui. Voia ca acum la examen să arate cât sunt de bucuroși țăranii din sat că'n sobă în loc de lemne arde gazul metan, iar în locul lămpii cu petrol, becul electric.

Despre toate acestea el a vorbit clar și cu mândrie. A primit nota cinci. Acesta a fost primul examen al utemistului Vasile Moraru din comuna Unirea, regiunea Cluj.

Radu POPA



Cutia cu propuneri

Intr'una din sălile Casei pionierilor din Iași a apărut o cutiuță. Deasupra ei se afla scris „Cum vreți să vă petreceți vacanța de vară?"

De atunci pionierii au pus în cutiuță nenumărate scrisori care mai de care mai interesante. Unii au propus că se organizeze șezători, alții serate științifice, excursii sau discuții despre eroii preferați din cărțile de literatură.

„Eu doresc să merg în excursie la Putna, să aflu mai multe despre domnitorul Ștefan cel Mare", scrie Holdișteanu Estera. Iacomi Maria dela Școala de 7 ani nr. 2, fete vrea ca împreună cu ceilalți pionieri să viziteze muzeele de istorie din oraș.

Casa pionierilor va îndeplini dorințele tuturor.

Pionierii din orașul Iași și din satele vecine vor putea merge cu vaporul pe Dunăre, vor vizita orășelul Putna, vor organiza șezători și multe alte lucruri minunate pe care ei le doresc.

Va fi mai bine ca anul trecut

Anul trecut, în școala noastră s'a organizat o tabără de curte. In primele zile au venit o mulțime de copii din toate clasele. Dar pe măsură ce trecea timpul, grupul nostru se făcea tot mai mic. Curând de tot, dintre cei mici n'a mai venit niciunul.

Acum când ne pregătim pentru vacanța din vara aceasta ne-am amintit ce s'a întâmplat anul trecut. Era și firesc să fie așa, am spus noi, căci singura distracție în tabără a fost voleiul în cerc. Cum să vii cu plăcere în tabără când știi că altceva nu mai poți face.

In acest an, noi cei din colectivul de conducere ne vom ocupa mai mult de bunul mers al taberei și vom organiza o activitate mai variată, mai interesantă. Acum vom avea în tabără radio, șahuri, plasă de volei și mingi de oină. Vom avea grijă și de școlarii mai mici. Câțiva dintre noi le vor citi cărți de povești, basme, îi vor învăța cântece vesele și jocuri.

Am hotărît să organizăm felurite jocuri sportive, antrenamente la atletism, iar la sfârșit ne vom întrece într'o spartachiadă.

Stan CARAMAN
conducătorul unității nr. 1 Scorțaru Vechi regiunea Arad

LA PIAN



Elevele dela Palatul pionierilor din Timișoara au îndrăgit mult muzica instrumentală. Ore întregi din timpul lor liber și le petrec învățând cântece noi. Iată pe Irsay Helga, interpretând la pian un cântec de curând învățat.

Dela Dunăre, în Carpați

Casa pionierilor din Fetești îi așteaptă pe pionieri cu o sumedenie de surprize. Cea mai plăcută va fi excursia de 10 zile la Bușteni. Aici, copiii din satele apropiate și din Fetești, care trăiesc pe malul Dunării vor putea vedea munții falnici ai patriei noastre, vor petrece acolo clipe de neuitat. Alți pionieri vor merge în excursie la Vasile Roaită.

ION VODĂ CEL CUMPLIT

Cercetând file din istoria patriei

C. Ignătescu

Când acum câțiva ani am început a cerceta documentele trecutului nostru istoric, aveam o intenție hotărîtă. Voiam să mă opresc asupra unei epoci în care poporul român, asuprit, zăcând sub cumplita apăsare a stăpânitorilor dinlăuntru și a cotropitorilor din afară, și-a ridicat fruntea și a luptat

Astfel m'am oprit la epoca lui Ion Vodă cel Cumplit.

Erau vremuri de cruntă asuprire. Boierii mari acaparau pământurile țăranilor liberi — ale răzășilor — lărgindu-și moșiile, iar țăranii cădeau în vecinie, adică deveneau iobagi. Moldova ajunsese provincie turcească. Mai multă sărăcie și umilință și răbdare călcată în picioare nu se putea închipui.

Și iată că Ion Vodă, înfruntând pe unii dintre boieri, se ridică împotriva jugului turcesc. La chemarea domnului, poporul s'a sculat cu atâta hotărîre și vitejie și a lovit cu atâta putere, încât a nimicit oștiri de cinci ori mai puternice și a băgat spaima în dușmani.

Pe acest temei am înfiripat primul volum din romanul „Mitruț al Joldii". Al doilea roman va apărea în cursul acestui an. Cronicile și letopisețele noastre precum și însemnările scrise de cărturari străini spun că numai de la Dnipru, o mică oaste de Cazaci a venit să ne dea o mână de ajutor frățesc și să moară pe meleagurile noastre pentru eliberarea Moldovei



Am citit aceste cronici și documente, am stat asupra lor să aflu înțelegerea adevărată a faptelor și când le-am priceput și le-am așternut pe hârtie, am fost mândru că pot transmite întîmplările de vitejie ale poporului nostru, mai frumoase decât întâmplările oricărei povești.

Am vrut ca cititorii mei să-și aducă aminte de vremurile acele întunecate, să le compare cu lumina zilelor de azi și să înțeleagă încă o dată cât sunt de fericiți că trăiesc liberi, într'o țară liberă.

Iată, la 14 Iunie, anul acesta, s'au împlinit 380 de ani de când trupul înjunghiat al lui Ion Vodă a fost rupt de două cămile înhămate și gonite pe câmpia Cahulului, pentrucă voievodul acela moldovean a îndrăznit să ceară libertate și independență pentru țara lui.

Ne amintim de Ion Vodă ca de un îndrăzneț domnitor care a dus lupta împotriva unora din cei mai crunți asupritori ai poporului nostru — asupritorii otomani.

La Curtea Domnească dela Iași

— Fragmente din „Mitruț al Joldii" volumul I. —

Norodul se descoperi. Măria sa aruncă o privire repede peste capetele mulțimii care rămăsese mută și neclintită și cu ...ersul său mlădios și tânăr, înaintă către mijlocul pridvorului, pe cărarea rămasă slobodă între cele două pâlcuri de boieri. Era mai înalt cu un cap decât toți cei din preajma sa, iar umerii largi și întreaga lui statură, față de cei din jur vădeau putere neobișnuită. Boierii se plecară adânc și rămaseră nemișcați, în așteptare.

Măria-sa îi privi cu o ochire repede, își înălță capul nedomolit și porni să vorbească cu un glas pătrunzător și limpede, care se auzea până la cele din urmă șiruri ale mulțimii:

— „Dragilor mei boieri și voi iubitele mele slugi, greul de astăzi întrece toate relele de mai înainte". Tăcu o clipă, ca pentru a răsufla adânc și urmă cu glas și mai puternic: „Lăcomia Turcilor cere un haraci îndoit!"... Un murmur surd străbătu mulțimea și scăzu treptat. „De-l vom da — urmă domnul — el nu va zăbovi a ne stoarce și mai mult, până ne va stinge cu totul, căci aceasta o vrea păgânul"... Stătu ca norodul să priceapă grozăvia zilelor ce-l așteptau, și ca vuietul care crescu dintr'odată, ca o apă, să se potolească. „De nu vom da — își înălță el din nou glasul — ne așteaptă război, stricarea țării, foc și sabie"... Tăcu iar, de data aceasta nu se auzi nici un vuiet și norodul nu se turbură. Amenințarea rostită nu-l neliniștise și nu-l înspăimântase. „Cugetați și alegeți, întinse domnul brațele în lături, asupra tuturor celor adunați. Supunându-ne orbește vrăjmașului nostru vom pieri desigur și vom pieri ca mișei. Sculându-ne asupră-i, chiar de nu vom izbuti, pentru păcatele noastre, tot încă vom avea mângâierea de a pieri bărbătește, noi, femeile noastre, copiii, cu toții!"... Răsuflă iar, adânc și urmă: „Voi știți că haraciul nu-l plătesc eu, ci voi și ai voștri. Puțin dară mi-ar păsa, de nu m'ar durea inima pentru țară. Mi-e milă de voi și pentru voi toți, îmi voi pune capul dragilor mei. Să chemăm pe dumnezeu într'ajutor, ca să plece pe vrăjmașii noștri sub picioarele noastre. Să trăim slobozi ori să piară până și urma noastră. Fiți cu mine și cu noi va fi izbânda!".

. . . .

Urmează înfruntarea între Ion Vodă și boierii care erau pentru supunerea față de puterea otomană. Poporul susține pe domnitor.

O clipă, tăcerea rămase neclintită și parcă plină de spaimă și nehotărîre. Și deodată, un glas tânăr și înalt izbucni de undeva din mijlocul mulțimii:

— Să poftească!... Și-ai să vezi, măria-ta, cum știm noi să le plătim!

Privirile domnului căutară pe cel care buciumase acest strigăt de bărbăție, neauzit încă.

— Cine a vorbit? întrebă el, cu o lumină de bucurie în ochii întunecați.

— Mitruț al Joldii, străjarul, se auzi același glas și o ghioagă grozavă se ridică deasupra capetelor celorlalți.

Domnul îl privi cu bucurie...

— Și Mihai, străjarul! se înălță un glas cunoscut și mânios. Și altă ghioagă, tot atât de fioroasă, se arătă alături de cea a lui Mitruț.

— Vrasăzică, doi! numără Ion Vodă.

— Măria-sa, se înălță limpede glasul boierului Pătrașcu de la Vadul Părului, eu socot că poți să ne numeri pe toți! Și pe cei de aici și pe cei care au rămas acasă!

— Așa e! izbucniră feciorii Știrbului înălțându-și ghioagele. Dacă-i vorba de bătaie, aici suntem, măria-ta!

— Și noi, și noi! se auziră glasuri din toate părțile și alte ghioage se înălțară urmate de simple glasuri, purtate de oameni care nu aveau asupra lor arme...

De ce sunt colorate florile

In grădini și parcuri, pe câmp sau pe pajiști de munte, cresc flori, care de care mai frumoase. Ele au mărimi și forme diferite dar ceea ce îți place în deosebi este nesfârșita varietate de culori. Dar de ce sunt colorate flori[le]?

Și oamenii de știință și-au pus încă de mult această întrebare iar după cercetările făcute au văzut că aceste culori sunt date de o serie de substanțe organice numite pigmenți.

Pigmenții se află în celulele vegetale ale petalelor și ale sepalelor. Celula vegetală are în interiorul său niște goluri numite vacuole umplute cu un suc numit suc vacuolar. Pigmenții sunt dizolvați în acest suc vacuolar. Toți acești pigmenți se grupează în două grupe mari: antociani și flavone.

Antocianii dau culorile: roșu, albastru, violet precum și culorile intermediare: cafeniu, purpuriu, roz, roz pal, violaceu, etc. Flavonele dau culoarea galben-portocalie și celelalte culori intermediare între acestea două. De pildă culoarea trandafirului se datorește unui antocian numit cianină.

Dar culoarea florilor depinde și de mediul extern. S'a observat de exemplu că pigmenții numiți antociani, atunci când sunt de culoare albastră, schimbați int[r'un] mediu cu temperaturi mai ridicate au tendința să devie roșii. Iar atunci când sunt roșii, sub influența temperaturii scăzute au tendința de a se schimba în culoarea albastră.

S'a mai văzut că culoarea antocianilor și deci a florilor depinde de reacția sucului vacuolar. Unii dintre voi ați învățat despre faptul că o soluție poate avea reacție acidă, bazică sau neutră. Dacă sucul vacuolar are o reacție acidă atunci culoarea antocianilor e roșie, dacă reacția sucului vacuolar e bazică atunci culoarea antocianilor e albastră, iar dacă reacția este neutră atunci culoarea antocianilor e violetă.

Variațiile nesfârșite de culori ale florilor și fructelor sunt determinate și de faptul că antocianii și flavonele sunt amestecate în diferite proporții și ei se combină cu diferite săruri metalice, ceea ce dă diferite nuanțe de culori.

Prin încrucișarea plantelor cu flori de anumite forme și culori se obțin plante ce au flori cu alte culori și forme.

Marele transformator al naturii, Miciurin, a obținut prin încrucișare trandafiri de diferite culori și forme. El a încrucișat crinul galben cu crinul roșu și a obținut un nou soi de crin, crinul de culoare liliachie și cu miros de liliac.

Biologul Palocsay din țara noastră deasemeni a obținut prin încrucișare soiuri noi de flori, în cele mai variate și frumoase culori. El a obținut folosind metodele miciuriniste vreo 700 de lini (viitoare soiuri) de gladiole de cele mai felurite culori: dela alb până aproape la negru. Tot el a obținut un soi nou al florii „Gura leului", de culoare albă.



Ing. B. HAIMOVICI

Arborele „mancinella"

De-a-lungul malurilor canalului Panama pot fi întâlnite tufișuri de arbori, cunoscuți în botanică sub numele de „hippomane mancinella". Acest arbore se mai găsește în Mexic, Porto-Ricco și Florida.

El atinge înălțimi de 3—15 m. Crește deobicei pe malurile nisipoase ale mărilor și fluviilor.

Fructele acestui copac, seva frunzelor și a trunchiului sunt foarte otrăvitoare. O picătură de apă de ploaie, care alunecă de pe o creangă a mancinellei produce o bășică, o umflătură care nu trece mult timp, o paralizie temporară a brațului sau a altei părți a corpului.

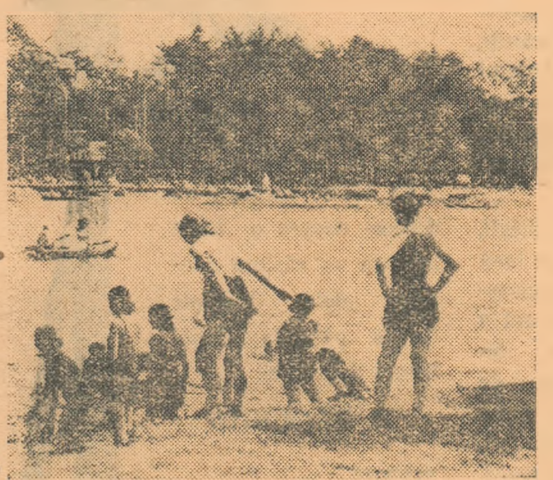
Lemnul mancinellei este foarte prețios. Din el se lucrează o mobilă foarte scumpă. Dar cum să te apropii și să începi să tai acest copac atât de otrăvitor? Tăietorii de lemne, înainte de a-l tăia aprind în jurul l[ui u]n foc. Focul arde frunzișul, coaja de copac, usucă și trunchiul.

Când oamenii încep să-l taie cu ferestrăul, lucrează cu o grijă deosebită, deoarece seva lemnului care nu s'a uscat bine, ba chiar și rumegușul pot să producă o iritare a pielei sau orbirea temporară.

Prelucrarea definitivă a lemnului se face numai atunci, când el este complet uscat.



Vacanța de vară a pionierilor sovietici



O tabără de pionieri din apropierea Moscovei. Cât de plăcut e să faci baie în lac, într'o zi călduroasă de vară!

Vacanța de vară a copiilor sovietici a sosit.

Să vă povestim cum a început vara pionierească într'o tabără de curte din orașul Minsc.

Intr'o zi, într'unul din colțurile umbrite ale taberei, la sunetele goarnei, s'au adunat toate detașamentele. Instructoarea superioară a anunțat copiii că în mijlocul lor se află ca oaspete constructorul Timofei Bespalov, laureat al Premiului Stalin. Pionierii l-au salutat călduros. Apoi constructorul le-a povestit despre noile mașini care lucrează în colhozuri și sovhozuri. Le-a arătat schițe și fotografii ale unor mașini noi.

In curând pionierii din această tabără vor merge în vizită la pionierii din colhozul 1 Mai. Ei vor arăta copiilor de acolo teatrul lor de păpuși și vor organiza întreceri sportive.

In tabără funcționează două secții: de atletică ușoară și de gimnastică. Aceste secții sunt conduse de comsomoliști. Cercul de aeromodelism este condus de comsomolistul Jorj Zalujnâi, elev din clasa a 10-a. In acest cerc s'au înscris până acum 26 de băieți și fete. Pionierii din sat nu au încă un asemenea cerc. De aceea aeromodeliștii pregătesc să le ducă în dar un model de avion și o schiță după care copiii din colhoz vor putea să-și construiască singuri aeromodele.

Tamara Davidovici a propus să se organizeze în tabără un colț viu. Ea a adus de acasă un iepure de casă sur. Prietenele ei, Lora Corolenco și Tamara Cheșcurno au adus și ele câte un iepure de casă, iar Zoia Mocavețcaia a venit cu un arici.

Băieții din cercul „Mâini îndemânatice" s'au apucat să construiască cuști pentru animale.

Astfel a început vara veselă și interesantă a copiilor sovietici.

Echipamentul individual

Incepând cu acest număr publicăm sfaturi și îndrumări care vă vor ajuta în organizarea unei activități bogate și interesante în timpul vacanței. In numărul acesta dăm sfaturi pentru excursioniști.

Pregătind echipamentul pentru excursii, respectați următoarea regulă: să nu luați cu voi nimic care poate să vă prindă bine, să luați numai lucrurile de care nu vă puteți lipsi!

Intre lucrurile de uz personal trebuie să luați cu voi și să puneți în rucsac: un prosop, un săpun (într'o savonieră de tinichea); praf de dinți (sau pastă) și periuța de dinți; un prosop pentru picioare; două ace, ață (o bobină de ață albă și una de ață neagră); 2-3 nasturi, 2-3 ace de siguranță — toate acestea într'o cutiuță de fier; 2-3 bucăți de sfoară, de câte 1-1,5 metri fiecare, — nu prea groasă, dar trainică — un pansament, puțină vată și vaselină (într'o cutie de tinichea); ciorapi sau obiele de rezervă (pentru cazul că te uzi la picioare); un șervețel nu prea mare — el va servi drept față de masă în timpul mesei la popas, iar pe drum se poate înfășura în el pâinea; câteva ziare vechi sau altă hârtie; o cană smălțuită, de aluminiu sau de tinichea; o lingură, pieptene; o oglindă mică, o carte de citit.

In rucsac se va pune și o parte din echipamentul pentru întreaga grupă.

Afară de rucsac, este bine să aveți și o mică geantă de campanie. In ea veți pune: o hartă topografică a itinerariului; o busolă (se poate purta și la mână); un bloc-notes sau un caiet într'o mapă, un creion cu apărătoare, o radieră.

Bidonul pentru apă trebuie să-l purtați atârnat de umăr cu o curea. Dacă nu aveți bidon, luați o sticlă mică, plată sau una cu o formă apropiată de cea a bidonului, o înfășurați și o coaseți în postav gros și-i faceți o curea lată. Briceagul îl veți purta în buzunar legat cu un lănțișor căci așa se pierde mai greu.

Turistul trebuie să aibă în mână un baston — o nuia ușoară, dreaptă și tare — ceva mai lungă de un metru. Acesta îi va fi de folos la săritura peste un șanț, la ascensiunile în munți; iar din câteva bastoane se poate face întotdeauna o punte peste un pârâu. Cu bastonul puteți duce bagajul (în doi), punând bastonul pe umeri; dacă gradați bastonul în centimetri, el vă va fi de folos și pentru măsurători.

Noul stadion al școlii

Școala noastră se află în mijlocul cartierului „Sâhla" care se află la o distanță de 2 km. de orașul Câmpulung Moldovenesc. Pionierii și elevii școlii noastre au început pregătirile pentru vacanța de vară de câteva săptămâni. Fiecare dintre noi am adus de acasă câteva cuie, un stâlp sau altceva. Scândurile pentru gard le-am primit dela fabrica de cherestea „Sadova". Când am avut tot materialul necesar, ne-am împărțit în grupe. Unii au săpat gropile pentru stâlpii de baschet și volei iar alții au nivelat pământul. In câteva zile am terminat micul nostru stadion.

Iar acum așteptăm cu nerăbdare vacanța de vară ca să organizăm întreceri sportive pe noul stadion.

Nicolae CĂRLAN
unit. 3 Sâhla Câmpulung Moldovenesc



„Scânteia pionierului" a împlinit 5 ani de apariție

Aniversarea a 5 ani de apariție a gazetei „Scânteia pionierului" a fost sărbătorită de pionieri și școlari cu multă bucurie. In multe locuri din țară, precum și în Capitală s'au ținut adunări în care cititorii și-au spus părerea despre gazetă, au făcut propuneri pentru îmbunătățirea ei și au trimis telegrame de mulțumire Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Tăuți-Măgherăuș e o comună întinsă, așezată nu tocmai departe de orașul Baia Mare. Aici au venit Duminică pionierii din toate comunele din jur: dela Băița, dela Bușag, dela Cicârlău, Valea Borcutului, Merișor. Ei au sărbătorit împlinirea a 5 ani dela apariția „Scânteii pionierului". La consfătuirea care a avut loc au luat cuvântul mulți pionieri. In discuțiile lor, ei au cerut ca „Scânteia pionierului" să publice scenete, schițe, diferite poezii potrivite pentru pionierii dela sate, au cerut să apară mai multe jocuri și articole de știință.

La sfârșit, pionierii au trimis o telegramă de mulțumire Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Mai mulți pionieri au avut bucuria să se întâlnească cu scriitori pentru copii. Intâlnirea asta a fost Duminică, la Palatul pionierilor din București.

La început, cei din sală au făcut cunoștință cu scriitorii. Cunoștință personală, pentrucă după nume îi cunosc de multă vreme. Tovarășul cu nedespărțita-i pipă e desigur Marcel Breslașu, poetul atât de îndrăgit de copii. Dânsul e autorul primei poezii apărute în cel dintâi număr al „Scânteii pionierului", (pe atunci „Pionierul"), minunatul „Cântec de pionier".

Tovarășa Gica Iuteș, autoarea romanului „Inimoșii", a povestit pionierilor cum a devenit scriitoare pentru copii și cum l-a aflat pe vestitul „erou" Gică notă-mică.

Intâlnirea a mai avut un oaspe, pe scriitorul columbian Arnoldo Palacios, care după cum mărturisește a început să învețe limba română citind „Scânteia pionierului" și a început să scrie pentru copii, tot în paginile acestei gazete.

Cititorii din sală nu s'au mulțumit să-i asculte doar pe scriitori. Au vorbit și ei. Mulți au cerut ca gazeta să scrie mai mult despre pionierii sovietici. Un pionier voinic a cerut în numele unui cerc de atletism, din care face parte, ca scriitorii să scrie și despre sportul său preferat: atletismul. Scriitorii au fost rugați să scrie mai mult în „Scânteia pionierului".

Adunarea a hotărît să trimită o telegramă de mulțumire și recunoștință Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Ultimele minute ale întâlnirii le-au susținut artiștii Palatului, cântăreți cu acordeoane și muzicuțe și membri ai cercului de artă dramatică, cu recitări însuflețite.

Tineri grădinari și pomicultori la lucru

Pe lotul nostru școlar

Lotul experimental al școlii noastre a fost împărțit pe clase, fiecare având în grijă câte o parcelă. Pe ele am semănat: cartofi și porumb în cuiburi dispuse în pătrat; plante bianuale la care urmărim stadiul de desvoltare în fiecare an; plante textile: in, cânepă, bumbac și plante industriale: floarea soarelui, mac, sfeclă de zahăr.

Pământul l-am îngrășat cu îngrășăminte chimice și naturale. Studiind metoda înmulțirii vegetative, am plantat butași de răchită și flori. Pe una din parcele facem experiență cultivând grâul de toamnă, iarovizat și însămânțat primăvara.

Lucrăm în grădină după metode agrotehnice noi și suntem siguri că vom culege roade bogate.

Constantin PETRESCU
cl. a VI-a A
Dumbrăveni, regiunea Suceava

Grădina noastră miciurinistă

Nu deseră în floare
Prin sălcii mâțișorii...
Cu primăvara'n aripi,
Se întorceau cocorii...

Scăldându-și pionierii
Brațele'n lumină,
Au început să sape
Intâia lor grădină.

Căci la Sfatul
Popular din sat
Ei au cerut din vreme
Un loc și li s'a dat.

Cum mai râdea pământul
Sub sape și casmale,
Le mângâia lin vântul
Obrazul proaspăt, moale...

Au pus apoi semințe, —
Din palme, bucurii, —
Care au rodit în soare
Ca inima de vii...

...De-acolo vine-un cântec,
Un cântec nou de viață,
Pe care pionierii
Din muncă îl învață!

Ioan HALBEȘ
cl. a VII-a
com. Iclănzel, reg. Cluj

Roadele muncii noastre

Incă dela începutul lunii Mai am început să culegem o parte din roadele muncii noastre în grădină. Ceapa, mărarul, pătrunjelul, salata și ridichile ne sunt de folos pentru hrana elevilor din internatul școlii noastre. Nu de mult am cules și prima recoltă de mazăre.

Când intri în grădina noastră, ți-e mai mare dragul să privești cum au înflorit dovlecei și roșiile cât și celelalte zarzavaturi. Ele cresc mari și frumoase pentrucă noi le îngrijim, le udăm la vreme și nu lăsăm să le năpădească buruienile.

Alături de noi muncesc și școlarii claselor I-II-III. Ei au primit o parcelă de 200 m.² unde îngrijesc de zarzavaturile semănate.

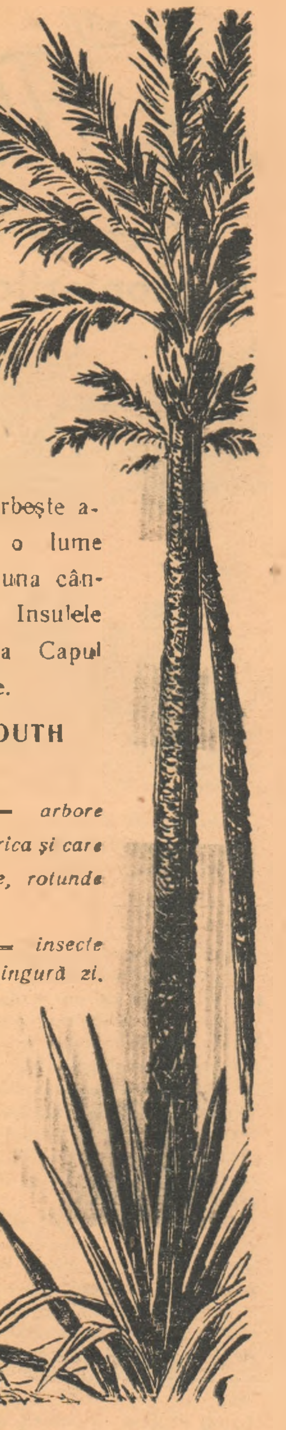
Anișoara POPESCU
com. Grădiștea
raionul Vidra
reg. București



Salata e mare și frumoasă. Ea este o parte din rodul binemeritat pe care l-au obținut pionierii participanți la Concursul tinerilor grădinari și pomicultori.



Povestire despre copiii Africii



Pionierii din Bucureşti s'au întâlnit la Palatul lor cu tânărul african D. Majmouth, student în Republica Populară Română. Majmouth le-a vorbit despre viaţa copiilor din Africa. Deoarece mai mulţi cititori din ţară ne-au scris că ar dori să afle şi ei câte ceva din viaţa micilor africani, publicăm povestirea lui D. Majmouth.

★

Când vine pe lume, copilul african este o fiinţă mică, cu ochi mari, negri,

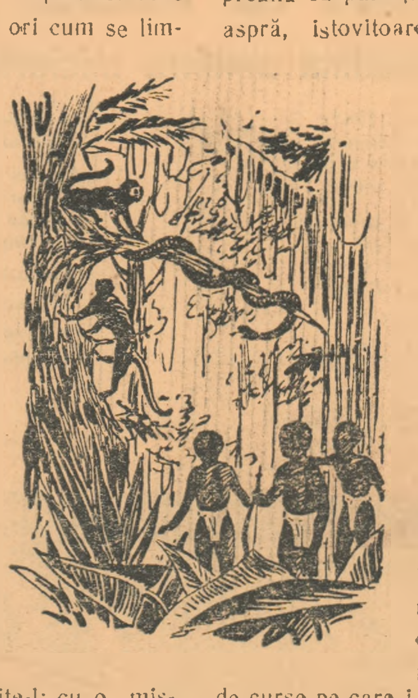


care privesc în jur cu uimire. In curând, sub mângâierile calde ale soarelui, micuţul se înegreşte şi, dacă este sănătos, devine voinic şi strălucitor ca un fruct copt de avocatier [1]).

Cât este mic, învelit într'o bucată de ţesătură, copilul e purtat mereu în spinarea mamei. Mama africană îşi leagănă copilul pe câmp sau acasă îngânând străvechi cântece de leagăn. Atât de vechi, cât lumea de vechi.

Una după alta trec zilele şi copilul negru creşte. In jurul său florile se deschid, efemerele[2]) îşi trăiesc scurta lor viaţă. Incă n'a apucat copilul negru să umble bine, şi câte nu vede!

Zăreşte râuri care curg alene printre trestii, pasărea-muscă iute ca săgeata zburând printre uriaşe flori multicolore. Iar dacă-şi ridică privirea vede cum se inorează cerul, ori cum se limpezeşte, — de parcă şi-ar scoate pălăria de nori în faţa măreţiei soarelui.



Mai târziu, când copilul devine ceva mai sigur pe paşii săi, începe să se întâlnească cu alţii de seama lui. Şi atunci petrece zile de neuitat: joaca şi alergătura, prima întâlnire adevărată cu lumea minunată a florilor, păsărilor şi animalelor.

Dar lucrul cel mai frumos este să-l vezi pe iac-iepuraşul urmărit de vreun câine de vânătoare. Uite-l: cu o mişcare grăbită a picioarelor din spate, înalţă un norişor de praf. Şi fiindcă blăniţa lui are culoarea asemănătoare cu cea a pământului a dispărut pe nevăzute într'un tufiş. Ogarii n'au avut când să prindă de veste şi au rămas păcăliţi.

In unele zile, copiii tupilaţi în ierburi privesc cum gola-maimuţa se luptă cu dian-şarpele. Indată ce gola-maimuţa a zărit şarpele, fuge să-şi caute pe unul dintre ai săi. Impreună, iau în labe ghemotoace de muşchi şi frunze şi aruncă în el. Apoi hop, sar asupra lui dian-şarpele. Una îl ia de coadă, cealaltă îl apucă de cap, îl întind vârtos, îl izbesc de un trunchi de arbore, şi-l lovesc, îl lovesc până-l ameţesc. Apoi îl lasă'n pace... Dian-şarpele, rănit şi furios, dispare târându-se printre ierburi. Dar fiind rănit, nu poate ajunge prea departe, mai ales că e urmărit de manian—şeful de trib al furnicilor roşii. Manian are o oaste înfricoşătoare care mărşăluieşte în frunte cu căpitanii şi în flancuri cu sentinelele. E limpede de partea cui va fi victoria.

Alteori copiii se strâng mai mulţi laolaltă şi-l caută pe bao — struţul domestic. Dacă-l întâlnesc în drum, se strâng în jurul lui, bat din palme şi cântă:

„Struţuleţ, struţuleţ domn al savanelor
Struţuleţ, struţuleţ joacă pentru noi..."

Şi pasărea când aude cântecul îşi resfiră aripile cu pene moi ca mătasea, îşi mişcă gâtul în ritmul cântecului şi face paşi graţioşi de dans. Soarele râde. Săgeţile sale strălucesc în mii de focuri, de parcă ar vrea să împodobească cu diamante acest tablou al copilăriei. Şi câte încă...

Dar vârsta jocului nevinovat ia sfârşit repede la noi în Africa, căci curând copilul negru trebuie să meargă împreună cu părinţii la muncă. O muncă aspră, istovitoare. Viaţa la noi este foarte grea, pământul nostru natal este stăpânit de imperialişti. De multe ori poţi întâlni un copil slab, cărând pe cap pietre grele, kilometri şi kilometri de drum.

Mai târziu, când împlineşte 20 de ani, tânărul îmbracă haina militară şi imperialiştii străini, care ne-au cotropit pământul se folosesc de el în războaiele lor de jaf şi cotropire. Aşa dar, dacă copilul african ajunge să scape de miile de curse pe care i le întinde viaţa grea întemeiată de imperialişti, el serveşte drept carne de tun şi merge să moară sub un alt cer decât acela pe care l-a văzut de când s'a născut. Căci trebuie să vă spun că mulţi dintre copiii africani mor în vârsta copilăriei.

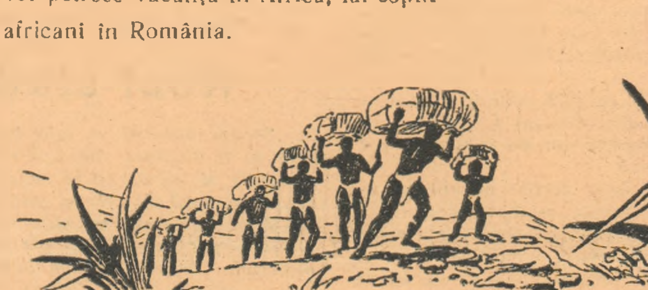
Imperialiştii care ne-au cotropit pământul ne-au făcut o viaţă tare grea. Fără îngrijirea medicului, prost hrăniţi, slăbiţi, copiii noştri se vestejesc încetul cu încetul. Ochii lor mari şi frumoşi s'au umplut de tristeţe. Infăţişarea lor, cu pântecul umflat şi picioarele subţiri, îţi umple inima de amărăciune.

Dar viaţa războşte. Trebuie să trăieşti, să trăieşti pentru a lupta. Când se lasă seara şi începe ceasul liniştit al poveştilor, copiii ascultă vocea tărăgănată a bunicelor africane. Ele povestesc legende adevărate, despre oamenii de azi, despre femei şi bărbaţi care luptă pentru ca să alunge pe imperialişti, luptă pentru o altă viaţă, mai bună, mai fericită...

Copiii Africii n'au şcoli şi vacanţe fericite ori palate. (Palatele vechilor regi au trecut în proprietatea noilor regi). Lor de multe ori le e foame şi umblă goi. Dar ei ştiu că ţara lor va fi eliberată de către părinţii şi prietenii lor mai mari. Atunci copiii români îşi vor petrece vacanţa în Africa, iar copiii africani în România.

La noi se vorbeşte adeseori despre o lume în care va răsuna cântecul dela Insulele Curile până la Capul Bunei Speranţe.

D. MAJMOUTH



---

[1]) *avocatier — arbore care creşte în Africa şi care are fructe negre, rotunde şi strălucitoare.*

[2]) *efemere — insecte care trăiesc o singură zi.*

In timpul vostru liber

Cine e mai bun matematician şi ochitor câştigă

La acest joc pot lua parte 10—12 copii. Pe teren se marchează un cerc cu un diametru de 5—6 paşi şi pe linia lui iau loc jucătorii la intervale mici unul de altul. In centrul cercului se aşează o mică minge. Se alege un arbitru al jocului care trebuie să stea în interiorul cercului. Fiecare jucător primeşte un număr.

Arbitrul anunţă începerea jocului şi dă de rezolvat jucătorilor un calcul matematic simplu. Rezultatul acestui calcul trebuie să fie un număr până la 10—12, adică atât câţi jucători sunt. De exemplu: $8:2=4$ sau $3\times2=6$. Jucătorul care are numărul rezultat din calcul se repede la minge şi caută să lovească cu ea din interiorul cercului pe unul din jucători, care fug în diferite direcţii. Cel lovit iese din joc. Jucătorul care a aruncat mingea devine arbitru, iar acesta din urmă primeşte numărul jucătorului care l-a înlocuit şi intră în joc.

In cazul că jucătorul n'a nimerit pe nimeni cu mingea, el rămâne pe mai departe în joc. Dacă şi pentru a doua oară când va avea ocazia să ochească nu va nimeri, jucătorul va ieşi din joc. Acela dintre jucători care a greşit calculul dat de arbitru şi se repede la minge trecând linia



cercului se elimină din joc. Jocul continuă până nu rămân decât un jucător şi arbitrul, ceilalţi fiind eliminaţi. In această situaţie unul din jucătorii ieşiţi din joc se numeşte arbitru şi cei doi parteneri rămaşi îşi dispută în acelaş fel primul loc. Invingătorul va fi deci cel mai bun matematician şi ochitor în acelaş timp.



Deslegând acest rebusuri veţi afla titlurile la 2 cărţi pentru voi.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7.61.00, 7.60.10, 7.60.40. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".